

WIM VAN DER MAATEN

Het land van
Marloes en
Pardoes

met illustraties van

Rita van der Maaten

Voorwoord

Dit boek is vooral bedoeld als voorleesboek voor jongere kinderen. Daarom zijn de zinnen kort gehouden en is er gebruik gemaakt van een groot lettertype.

Om ook de allerkleinsten bij het verhaal te betrekken, zijn er veel sprekende illustraties opgenomen.

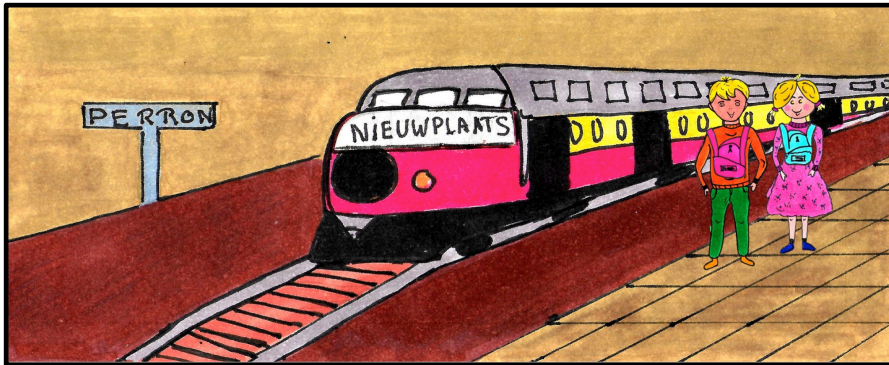
Ook de wat oudere kinderen kunnen het boek bekijken én lezen. Daarom zijn de zinnen eenvoudig van toon, maar niet kinderlijk.

De snelheid waarmee het boek (voor)gelezen wordt, zal afhankelijk zijn van de leeftijd van de kinderen. Maar aangezien alle hoofdstukjes twee bladzijden naast elkaar beslaan, kan men twee bladzijden (voor)lezen, of vier, of zes, enzovoort.

Opmerking

In de hoofdstukken met een sterretje (*) wordt een enkele keer Engels gesproken.

Daar kan de lezer ook de groene tekst aan de rechterzijde volgen.

Eerste druk: 1 april 2021

Uitgeverij: Van der Maaten - Van der Wees
w.vandermaaten@gmail.com

ISBN 978 94 036 2307 8

NUR 277

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband, elektronisch of op welke andere wijze ook en evenmin in een retrieval system worden opgeslagen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteurs.

Hoewel dit boek met veel zorg is samengesteld, aanvaarden de auteurs geen enkele aansprakelijkheid voor schade ontstaan door eventuele fouten en/of onvolkomenheden in dit boek.

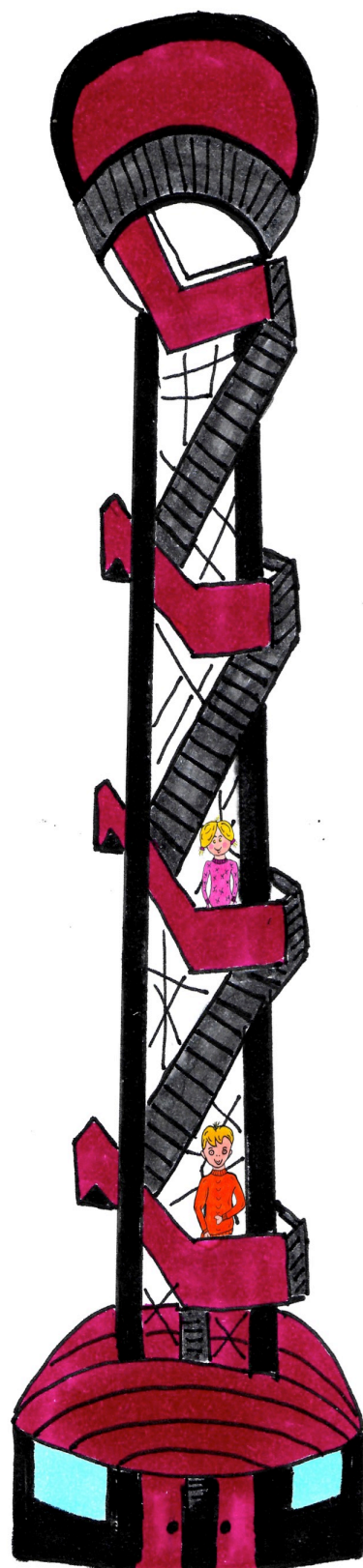
Inhoud

Groenland

Opa en de verreklijker	4
Marloes en Pardoes Nummertwee	6
De radio en de groene planeet	8
Het hert en de beer	10
Het kruis en het boek	12
Het sneeuwhol en de schroef	14
De rivier en de tunnel	16
Mensen hier en mensen daar	18
Het meer en de boot	20
De duikboot en de inktvis	22
De ballon en de wind	24 *
Het bos en de lichtjes	26
De dikke boom en de grijze man	28
Van Groenland naar Vlakland	30

Vlakland en de andere kant

De trein en de ondergrondse	32
De toren en de boog	34
De piramide en de dame	36
De rivier en de kerk	38
De brug en de boeken	40
Doornroosje en het sprookjespark	42
Sneeuwwitje en de zestien paarden	44
Het vliegtuig en de parachutes	46 *
Amerika en de gele stenen	48 *
Het hert en de wolven	50
De wachter en de fontein	52
De zoutvlakte en het monster	54
De meteor en de astronaut	56 *
De ruimte en de blauwe planeet	58 *

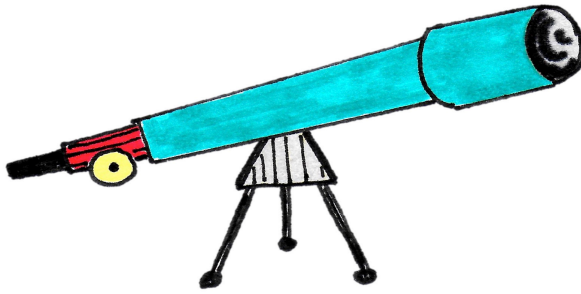
Opa en de verrekijker

Marloes en Pardoes gaan vaak naar hun opa.

Opa doet altijd spannende dingen: op zolder kijken wat er in een kist zit, een tent bouwen van paardendeakens, buiten zonder jas in de regen lopen, en zo af en toe over een slootje springen.

Maar op een dag doet opa iets anders.

Opa koopt een kijker.

‘Opa, is dat een verrekijker?’ vraagt Pardoes.

‘Nee hoor. Dat is geen verrekijker, maar een sterrenkijker,’ zegt opa.

‘O, wat leuk. Gaan we dan sterren kijken?’

‘Nee,’ zegt opa. ‘Nu nog niet. Er zijn nu nog geen sterren. Het moet eerst donker worden.’

‘Maar vanavond wordt het donker,’ zegt Marloes. ‘Mogen we dan terugkomen?’

Diezelfde avond brengen ze de sterrenkijker naar de zolder.

Daar wordt de kijker voor het dakraam geschoven.

Opa doet het dakraam open, draait de kijker in de richting van de Poolster, en stelt hem scherp.

‘Kijk,’ zegt opa. ‘Dat is de Poolster. Zie hoe mooi hij fonkelt.’

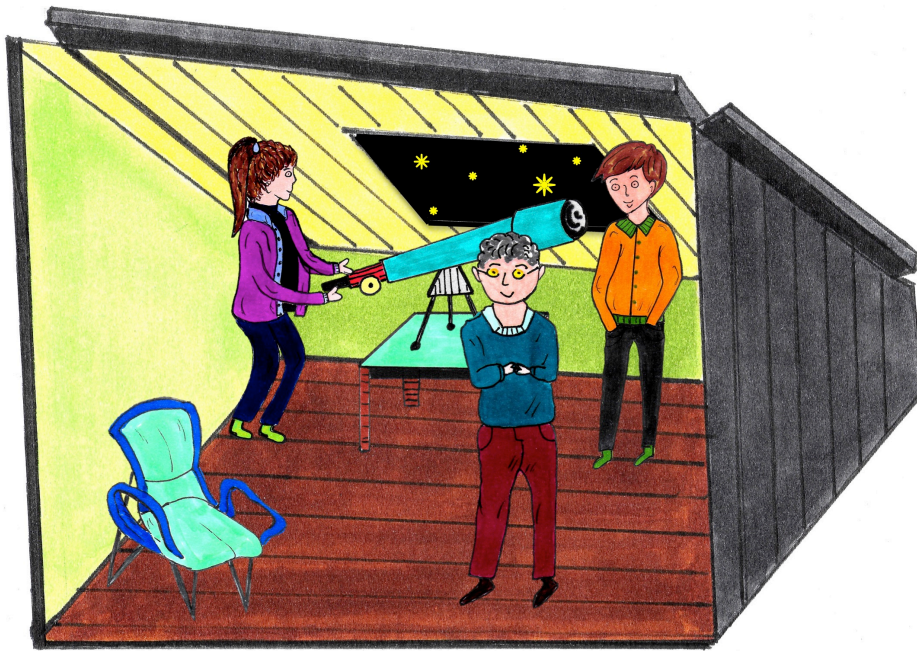
‘Maar opa, ik zie alleen een stipje. Is die Poolster dan zo klein?’ vraagt Marloes.

‘Nee hoor, de Poolster is veel groter dan de aarde. Maar hij staat wel heel ver weg.’

‘Kun je dan niet iets kijken wat dichterbij is?’

‘Nou, dat proberen we gewoon. We draaien een beetje zo..., of zo... Jammer, er is niks te zien. Dan doen we het anders. Weer niks te zien. Het blijft donker’.

‘Opa, mag ik eens proberen?’ zegt Marloes. En ze begint meteen te draaien.

Het duurt maar even of ze roept: ‘Ik zie wat. Ja..., ik zie wat. Ik zie een groene planeet.’
‘Laat mij ook eens kijken,’ zegt Pardoos.
‘Ja, ik zie die groene planeet ook. En ik zie ook wat andere kleuren. Maar het is allemaal wel erg vaag.’
‘Dan moet je het beeld wat scherper stellen,’ zegt opa. ‘Kijk, dat doe je met dát wielje.’
‘Ja...,’ zegt Pardoos. ‘Nu zie ik ook een bos, een meer en een huisje. En kijk, er liggen rode pannen op het huisje en de voordeur is blauw.’
Marloes wil dat ook wel eens zien.
‘Ja, daar is het huisje. En ik zie ook een jongen en een meisje lopen. Jemig de pemig, het lijkt Pardoos wel. En het meisje lijkt op mij.’
‘Nou,’ zegt opa. ‘Dat is wel heel bijzonder. We hebben een andere planeet ontdekt. En ook nog eens een planeet waarop mensen wonen.’
‘Toch gek,’ zegt Pardoos. ‘Hier is het donker, en daar is het licht.’
‘Dat kan heel goed,’ zegt opa. ‘Dan staat de zon ergens achter ons.’
Plotseling valt het beeld weg. Het komt niet meer terug.

‘Heel jammer,’ zegt opa. ‘Er zullen wel wolken tussen gekomen zijn. We laten de kijker gewoon in dezelfde stand staan, en proberen het morgenavond opnieuw.’
Maar...

Nu moeten jullie snel naar huis, want anders wordt het veel te laat.

Marloes en Pardoes Nummertwee

De volgende avond lukt het niet. Marloes en Pardoes zien door de kijker alleen een zwart gat.

‘Hoe kan dat nou?’ zegt opa. ‘We hebben de kijker toch in dezelfde stand laten staan, en het is even laat als gisteren. Dan moeten we toch dezelfde groene planeet zien?’

De kinderen kijken een beetje droevig, maar ineens kijkt Marloes weer blij.

‘Ik snap het wel,’ zegt ze. ‘De groene planeet vliegt door de ruimte, en is misschien wat verderop. We moeten de kijker dus wat draaien. Ja hoor, daar is de planeet weer: het groene bos, het blauwe meer en de rode pannen.’

‘Ik wil ook even kijken,’ zegt Pardoes. ‘Hé..., moet je dat zien. Het meisje dat op Marloes lijkt, sproeit de tuin met water uit de ton. En de jongen die op mij lijkt, is de was aan het ophangen.’

